

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr 26 van 14 juni 2007
in de zaak X / IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Iraakse nationaliteit, op 23 december 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 234, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 22 januari 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van voornoemde wet.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. HERMANS en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

- 1.1. Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:
"U, die verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van X. U zou een soenniet zijn, van Koerdische origine en zou een muzikant zijn. Uw vader zou 'X' (kameraad van de partij) zijn geweest bij de Xj en uw moeder zou lid zijn geweest van de 'X' (vrouwenvereniging). Na de val van het regime zou u met uw vader en uw moeder zijn ondergedoken in het dorp X. Op 19 april 2005 zou uw moeder daar zijn vermoord door X. Hij zou behoren tot een stam waarvan uw vader ten tijde van Saddam Husayn verschillende leden zou hebben gearresteerd. Eén van

hen zou ook zijn geëxecuteerd. Uw vader zou hebben besloten de moord op zijn vrouw te wreken en hij zou u hebben gezegd dat u moest vluchten omdat u de enige zoon bent. U zou via X Irak hebben verlaten op 24 april 2005. Op 31 april 2005 zou u telefonisch contact hebben opgenomen met uw tante. Zij zou u hebben verteld dat de dag daarvoor uw vader drie personen had vermoord en dat hij daarbij zelf gedood werd. U zou op 17 mei 2005 in België zijn aangekomen en diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd.”

- 1.2. Verzoeker stelt dat deze weergave van de feiten door de Commissaris-generaal erg beknopt en sec is, met weglating van belangrijke details en verwijst naar de weergave van de feiten in het initieel verzoekschrift.
- 1.3. Verweerder stelt dat de Commissaris-generaal niet verplicht is om een integrale weergave van de verklaringen van verzoeker in de bestreden beslissing op te nemen vermits deze zich in het administratieve dossier bevinden en verzoeker die te allen tijde kan raadplegen. Verweerder ziet niet in waarom het vluchtrelaas zoals het in de bestreden beslissing werd weergegeven zou wijzen op onwil vanwege de Commissaris-generaal om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie van verzoeker.
- 1.4. De Raad stelt vast dat de feitenweergave in verzoekers verzoekschrift nagenoeg volledig overeenstemt met de feitenweergave van de bestreden beslissing. De overige feiten in het verzoekschrift hebben geen betrekking op de *in concreto* door verzoeker ingeroepen asielmotieven, maar op de algemene geschiedenis en situatie in zijn land van herkomst. De Raad stelt aldus vast dat het feitenrelaas van de bestreden beslissing alle voor het relaas van verzoeker relevante feiten uit het administratieve dossier overneemt.
 - 2.1 Verweerder doet ter zitting afstand van de in de verweernota aangevoerde exceptie van onontvankelijkheid omdat het verzoekschrift geen keuze van woonplaats bevat.
 - 2.2 De Raad bewilligt de afstand.
 - 3.1. Verweerder voert een exceptie van onontvankelijkheid aan omdat het “voorliggend verzoekschrift” geen uiteenzetting van middelen bevat, terwijl dit een substantiële vereiste van het verzoekschrift is.
 - 3.2. De Raad stelt vast dat met het “voorliggend verzoekschrift” het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 22 januari 2007 wordt bedoeld.
Artikel 235, §3, tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat het verzoekschrift tot voortzetting bevattende een aanvulling van het initiële verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid dient te beantwoorden aan de vereisten bepaald in artikel 39/69, § 1, van de voormelde wet van 15 december 1980 met uitzondering van de vereiste bepaald in artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°. Deze uitzondering betreft de vereiste van een uiteenzetting van feiten en middelen. De exceptie wordt verworpen.
- 4.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:
*“Niettegenstaande de initiële beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken om uw asielaanvraag ontvankelijk te verklaren, dient in deze fase van de procedure te worden gesteld dat er ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.
Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zeer vaag blijft over de activiteiten van uw vader, die de reden zouden zijn van uw problemen in Irak. U verklaart problemen te hebben omdat uw vader onder het X regime “X” was. U kan echter niet antwoorden op de vraag wat de taak van een rafiq is, noch wat de concrete*

activiteiten waren van uw vader (CG p.18B, 20). Er mag toch worden verwacht dat u als zoon iets meer informatie hierover kan geven. U verklaart wel dat uw vader er niets over mocht zeggen, maar aangezien het ging om de partij die aan de macht was en dus geen clandestiene partij was, kan toch een minimum aan kennis over het werk van uw vader worden verwacht.

Ook uw kennis over de X blijkt uitermate vaag te zijn. U verklaart weliswaar zelf geen lid te zijn geweest van de partij, maar toch kan verwacht worden dat u een minimum aan kennis hierover heeft. U komt immers uit een familie die gelieerd was met de partij en uw vader had volgens uw verklaringen een niet onbelangrijke functie. Zo kan u niets zeggen over de ideologie van de partij: uw ouders zouden achter de ideologie van de partij gestaan hebben, maar ze zouden u niet verteld hebben wat die ideologie inhield (CG p.19-19B). U zegt dat u er op school wel over leerde, maar het enige dat u tijdens het gehoor ten gronde kan aanhalen, is dat de partij voor het goed van het Irakese volk streeft (CG p.19B). Deze vage verklaringen zijn zeer opmerkelijk. U weet verder niets over de structuur of de gradaties van Ba'th (CG p.18-B-19) en kan evenmin de volledige correcte naam geven van de Ba'thpartij (CG p.18B). Daarnaast is het eerder opvallend dat u, die beweert aan een hoger muziekinstituut te hebben gestudeerd en op officiële feesten te hebben mogen optreden, noch de correcte titel, noch een stuk van de tekst van het Irakese volkslied kan opzeggen. De titel die u opgeeft komt niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (CG p.19B-20). U verklaart weliswaar zelf geen lid te zijn geweest, maar toch is het bevreemdend dat uw vader een belangrijke functie had en uw moeder ook betrokken was. Bovendien beweert u dat uzelf als muzikant mocht optreden op officiële feesten georganiseerd door de overheid. Het is eveneens bevreemdend dat u niets kan zeggen over de motivatie van uw vader om lid te worden van de Ba'thpartij. U zou het hem nooit hebben gevraagd (CG p.18B). Hij was weliswaar volgens uw verklaringen al lid van toen u nog een kind was of misschien al voor u geboren werd, maar aangezien het voor Koerden toch niet de meest vanzelfsprekende keuze was om voor de Ba'thpartij actief te zijn, is het toch bevreemdend dat u geen enkel idee heeft van de reden waarom uw vader dit deed.”

- 4.2. Volgens verzoeker bestaat een interview niet waar men altijd het antwoord, zonder fouten, op de vraag kent. De verklaringen van vluchtelingen zijn sterk afhankelijk van de kwaliteit van het interview en van de gevoeligheid van de interviewer. Bovendien nemen asielzoekers het wantrouwen tegenover administratieve beslissingen in eigen land vaak mee naar de asielinstanties van het land waarin ze terecht komen, zodat het bewijzen van een gegronde vrees een moeilijke zaak is. Verzoeker stelt dat de Baath-partij een gehate partij was, zeker bij Koerden, zodat zijn vader zweeg over zijn activiteiten als lid van de partij om zijn familie te beschermen. In verzoekers cultuur komt het heel regelmatig voor dat zelfs aan naaste familieleden slechts beperkte informatie wordt meegedeeld. Verzoeker wist dat zijn vader lid was van de Baath-partij, waar hij fel tegen gekant was als Koerd, zodat hij uit desinteresse en afkeer niet meer info vroeg. Met betrekking tot zijn kennis over de taak van zijn vader als “X” stelt verzoeker dat hetzelfde geldt. Hij vroeg deze dingen aan zijn vader, maar deze ging daar niet op in en vertelde niet meer. De Baath was een gehate partij, zodat over zulke activiteiten werd gezwegen, vooral tegen de kinderen, die men wilde beschermen. Met betrekking tot zijn beperkte kennis van de “Baath”-partij en dat hij de correcte titel, noch een stuk van de tekst van het Iraakse volkslied kan opzeggen, stelt verzoeker dat hij wel de volledige tekst en de titel van het volkslied heeft gegeven (in het Arabisch). Hij stelt dat er misschien vertaalproblemen waren bij de Koerdische tolk.

Met betrekking tot de motivatie van zijn vader om lid te worden van de Baath-partij, stelt verzoeker dat dit een beslissing was van zijn vader en dat kinderen ginds niet op de hoogte worden gehouden over het hoe en waarom.

- 4.3. Verweerder stelt, met betrekking tot de kwaliteit van het gehoor, dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van zijn beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op de algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal, kreeg de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, stukken neer te leggen, zich te laten bijstaan door een advocaat of een andere persoon van zijn keuze en beroep te doen op een tolk X. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn is dus niet correct.

Verweerder wijst erop dat uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker niet in staat is de door hem aangehaalde gebeurtenissen aan te tonen met coherente verklaringen, noch met de nodige stukken die zijn beweringen zouden staven. Verzoeker slaagt er niet in tegemoet te komen aan de bewijslast die in beginsel op de kandidaat-vluchteling rust, die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die hij aanhaalt. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegekend als het verhaal waarachting overkomt en niet in strijd is met algemeen bekende feiten. In casu waren verzoekers verklaringen niet overtuigend. Verweerder stelt dat de vragen die werden gesteld inzake de activiteiten allerminst ingewikkeld te noemen zijn voor iemand wiens vader een "X" van de Baath-partij was en wiens moeder deel heeft uitgemaakt van de vrouwenbeweging van die partij. Van iemand die vlucht omwille van vervolging omwille van de activiteiten van zijn vader, kan een redelijke kennis worden verwacht van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten. Verzoekers beweringen inzake de islamitische cultuur toont hij op geen enkele wijze aan in zijn verzoekschrift. Verweerder ziet niet in waarom verzoekers vader zijn gezin wilde beschermen, aangezien de Baath-partij op dat moment aan de macht was in Irak. Ook verzoekers afkeer voor de activiteiten van zijn vader is geen verklaring voor zijn beperkte kennis over de functie van zijn vader.

Verweerder stelt met betrekking tot verzoekers beperkte kennis van de "Baath"-partij en van het Iraakse volkslied dat uit het gehoorverslag ten gronde blijkt dat verzoeker beweerde de tekst van het Iraakse volkslied niet van buiten te kennen en het zich enkel te herinneren van op de televisie. Dat hij het volkslied zou hebben gegeven blijkt nergens uit het gehoorverslag. Dat het een tolkenprobleem was, is een stelling die niet kan worden gevolgd, aangezien het antwoord van verzoeker op de vraag over het volkslied "ik ken het niet van buiten" niet kan worden verward met de tekst van het volkslied. De bestreden beslissing haalt bovendien nog verschillende elementen aan waaruit verzoekers gebrekkige kennis van de "Baath"-partij blijkt, welke hij in zijn verzoekschrift op geen enkele wijze poogt te weerleggen.

- 4.4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004).

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het geven van een aantal algemene beweringen aangaande interviews, interviewers en asielzoekers, zonder deze *in concreto* op zijn situatie te betrekken.

Verzoekers gebrek aan kennis omtrent de structuur en de ideologie van de Baath-partij (administratief dossier, stuk 3, p.19-20) is niet aannemelijk aangezien uit publieke informatie blijkt dat de Baath-partij een nagenoeg totale greep had op het functioneren van het land en in alle geledingen van de maatschappij aanwezig was (http://www.minbuza.nl/binaries/minbuza_doc/pdf/a/aabcentraal_irak2002.pdf). Dit klemt des te meer gelet op de bewering dat verzoekers ouders actieve leden waren van de Baath-partij en verzoeker beweert dat hij optrad bij officiële feesten. Verzoekers verklaring dat zijn vader hem geen informatie gaf omdat de Baath-partij gehaat was en om zijn gezin te geschermen, is niet plausibel aangezien de Baath-partij op dat moment aan de macht in Irak was, zodat het voor verzoekers vader niet nodig was om een geheim te maken van zijn lidmaatschap en activiteiten. Verzoekers vergoelijkking dat er in de islamitische cultuur weinig wordt verteld, zelfs aan de naaste familie, is een loutere bewering en, het voorafgaande in acht genomen, niet aannemelijk.

De Raad stelt vast dat verzoeker ten onrechte beweert dat hij de volledige titel en tekst van het volkslied in het Arabisch heeft gegeven aangezien uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verkeerde titel gaf, verklaarde de tekst van het volkslied niet van buiten te kennen, het op school te hebben geleerd doch het niet meer te kennen en het zich alleen te herinneren van op TV (administratief dossier, stuk 3, p.19-20). Vertaalproblemen kunnen niet dienend worden ingeroepen aangezien aan verzoeker werd gevraagd of hij de tolk begreep en er hem werd gemeld dat hij eventuele problemen moest aangeven, wat verzoeker heeft nagelaten te doen (administratief dossier, stuk 3, p.1).

Verzoeker legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af omtrent de motivatie van zijn vader om toe treden tot de Baath aangezien hij op het Commissariaat-generaal verklaart hij dat hij niet wist waarom zijn vader bij de Baath was en dat hij dit nooit vroeg (zie administratief dossier, stuk 3, p.18) terwijl hij in het verzoekschrift verklaart hij dat zijn vader lid werd van de Baath-partij uit veiligheidsoverwegingen. De motivering van de bestreden beslissing is pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

- 5.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:

“Er moet ook worden opgemerkt dat u vaag blijft over de arrestatie die uw vader zou hebben verricht en die uw familie nu zoveel problemen zou berokkenen. U heeft geen idee wat de reden was van de arrestatie van de persoon die werd geëxecuteerd. U weet dat uw vader een probleem had met die stam, maar u heeft geen idee waarover het conflict ging. Op de vraag of u uw vader nooit om uitleg heeft gevraagd, zegt u dat u dit wel heeft gedaan, maar dat uw vader niet veel zei (CG p.16B-17B). Aangezien uw vader u wel zou hebben uitgelegd wanneer de arrestatie plaatshad en dat hij een probleem had met de stam, is het toch bevreedend dat u geen enkel idee heeft wat eigenlijk de reden van de arrestatie of van de problemen was.”

- 5.2. Verzoeker verklaart dat hij geen idee heeft over de reden van de arrestatie van de man die werd geëxecuteerd omdat het in de islamitische cultuur regelmatig voorkomt dat men slechts beperkte informatie meedeelt, zelfs aan de meest naaste familieleden, enkel en alleen om zichzelf en hun familie te beschermen.

- 5.3. Verweerder wijst erop dat het bevreemdend is dat verzoekers vader hem wel meedeelde wanneer de executie plaatsvond, maar verder geen uitleg gaf. Verzoeker haalt in het verzoekschrift bovendien geen argumenten aan ter verklaring of weerlegging van het in de bestreden beslissing vastgestelde gebrek aan kennis aangaande de oorzaak van de problemen die aan de basis zouden hebben gelegen van zijn vlucht uit Irak.
- 5.4. Dat men in de islamitische cultuur slechts beperkte informatie meedeelt, zelfs aan de meest naaste familie, is een loutere bewering die verzoeker niet staft met enig begin van bewijs. De door de bestreden beslissing gegeven motivering, dat het niet aannemelijk is dat verzoekers vader hem wel zou hebben uitgelegd wanneer de arrestatie plaatsvond en dat hij een probleem had met de stam, doch niet wat de reden van de executie was, wordt derhalve door verzoeker niet dienend weerlegd. De motivering van de Commissaris-generaal blijft staande en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.
- 6.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:
“Ook met betrekking tot uw moeder, die volgens uw verklaringen lid was van de vrouwenvereniging van de Ba’thpartij, kan u evenmin concrete informatie geven. U weet helemaal niet wat ze in het kader van die beweging deed, het enige dat u kan zeggen was dat er vergaderingen waren (CG p.6-7, 19). Het is nogal bevreemdend dat u hier zo weinig over kan vertellen, temeer daar deze vereniging niet clandestien was, maar integendeel verbonden was met het toenmalige regime. Uw verklaring voor uw uiterst vage informatie over uw moeder, namelijk het feit dat u zelf geen vrouw bent, is allerm minst afdoende. De activiteiten van uw moeder mogen dan wel niet de reden zijn geweest voor uw problemen, maar aangezien ook zij actief was binnen het kader van de Ba’th partij doet uw vaagheid hieromtrent mede afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het profiel van uw familie.”
- 6.2. Verzoeker stelt dat hij nooit echt geïnteresseerd was in de vrouwenbeweging van zijn moeder en hij er daarom nooit naar vroeg. Hij wist wel dat er vergaderingen waren maar niet wat er werd besproken.
- 6.3. Verweerder stelt dat de vragen die aan verzoeker werden gesteld inzake de activiteiten allerm minst ingewikkeld te noemen zijn voor iemand die stelt dat zijn vader een “X” van de “Baath”-partij was en dat zijn moeder deel heeft uitgemaakt van de vrouwenbeweging van die partij.
- 6.4. Verzoekers verklaring dat hij zich niet interesseerde in de vrouwenbeweging van zijn moeder is niet afdoende om de door de bestreden beslissing gegeven motivering te weerleggen. Verzoeker slaagt er niet in de activiteiten van zijn moeder geloofwaardig te maken.
De motivering van de bestreden beslissing is terecht en wordt door de Raad overgenomen.
- 7.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:
“Verder dient te worden opgemerkt dat u in de loop van uw asielp procedure onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd waardoor de oprechtheid van uw asielaanvraag eens te meer ernstig in twijfel dient te worden getrokken. Zo verklaart u ten gronde dat u in de lente van 2003 naar Chiman bent gevlucht. Vanaf dan zouden jullie daar hebben gewoond tot aan uw vertrek uit Irak in april 2005 (CG p.1B-2). Tegenover de Dienst Vreemdelingen zaken beweerde u daarentegen dat u pas vijf dagen voor de moord op uw moeder (X) naar X verhuisde (DVZ p.12). Het feit dat u de ene keer stelt dat u ongeveer twee jaar in X verbleef en de andere keer meent dat u hier slechts enkele dagen vertoefde, is zeer frappant.”

- 7.2. Verzoeker vermoedt dat de tegenstrijdigheid met betrekking tot het tijdstip van zijn vlucht naar X te wijten is aan het feit dat de tolk, die jong was en slecht Koerdisch sprak, hem verkeerd heeft begrepen. Hij verklaart dat hij in werkelijkheid heeft gezegd dat hij vlak na 9 april 2003 is gevlucht naar X.
- 7.3. Verweerder stelt met betrekking tot het tijdstip waarop verzoeker naar X vluchtte dat verzoeker noch tijdens het interview, noch op een ander moment melding heeft gemaakt van enig vertaalprobleem. Het gehoorverslag van verzoeker bevat precieze en gedetailleerde gegevens van zijn asielrelaas waaruit geen aanwijzingen kunnen worden afgeleid dat er zich moeilijkheden zouden hebben voorgedaan. Bovendien zijn de tegenstrijdigheden dermate dat ze niet kunnen worden verklaard door een verkeerde vertaling.
- 7.4. Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het tijdstip van zijn vlucht naar X en zijn verblijf aldaar: voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart hij dat de verhuis gebeurde *vijf dagen vóór* het overlijden, op 23 maart 2005, van zijn moeder (administratief dossier, stuk 9, p.12); op het Commissariaat-generaal verklaart hij dat hij *van de lente van 2003 tot 24 april 2005* in X verbleef (administratief dossier, stuk 3, p.2) en, in tegenstelling tot het verzoekschrift, stelt hij ter zitting dat hij *ongeveer vijf maanden* in X verbleef.
- De ingeroepen vertaalproblemen zijn niet dienend aangezien verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat hij de tolk goed begreep en hij geen bezwaar had tegen de tolk (administratief dossier, stuk 9, p.1), dat het verhaal hem werd voorgelezen in het X, dat hij de tolk goed begreep, dat hij niets meer aan zijn verhaal wenste toe te voegen en dat hij het gehoorverslag aanvaardde (administratief dossier, stuk 9, p.13, 15). Op het Commissariaat-generaal werd gevraagd of verzoeker de tolk begreep en er werd hem gemeld dat hij eventuele problemen moest aangeven, wat verzoeker heeft nagelaten te doen (administratief dossier, stuk 3, p.1).
- Gelet op de tegenstrijdigheden inzake de duur van verzoekers verblijf in X zijn zijn verklaringen niet geloofwaardig.
- 8.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:
“Verder verklaart u ten gronde dat jullie nog geen concrete problemen hadden vóór jullie vlucht uit X. Uw vader zou uit voorzorg hebben beslist te vluchten. Pas vijf dagen voor de moord op uw moeder zouden de problemen zijn begonnen. Leden van de Jabbari stam zouden in X immers ongeveer drie keer zijn langsgesproken en één keer zou er een dreigbrief zijn gestuurd (CG p.21-23). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u in strijd hiermee dat u reeds in X bedreigd werd en dat u daardoor, vijf dagen voor de moord op uw moeder, naar X bent verhuisd. U zou voor uw vlucht eerst een dreigbrief hebben gekregen en dan vijf of zes keer bezoek hebben gekregen van stamleden. U maakt geen melding van andere concrete bedreigingen in de vijf dagen voor de moord op uw moeder (DVZ p.12).”
- 8.2. Verzoeker stelt dat hij hetzelfde heeft verklaard voor het Commissariaat-generaal als voor de Dienst Vreemdelingenzaken, namelijk dat ze vijf dagen voor de moord onverwacht bezoek kregen van gemaskerde mannen en bedreigd werden. Daarop zijn vader en zoon weggegaan en is de moeder achtergebleven. Vervolgens hebben de leden van de X stam een handgranaat gegooid en zijn moeder vermoord.
- 8.3. Inzake verzoekers concrete problemen voor zijn vlucht uit Kirkuk stelt verweerder dat verzoeker in dit kader louter zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken herhaalt. Uit een vergelijking van zijn verklaringen voor het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt echter dat verzoekers beweringen over zijn vlucht uit X tegenstrijdig zijn. Tijdens het gehoor ten gronde beweerde hij dat hij en zijn vader preventief vluchtten terwijl hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelt hij dat er voor zijn vlucht reeds een dreigbrief was waartegen een klacht werd

ingediend en dat ze bovendien reeds verschillende keren waren langsgesproken. Verzoekers herhaling van zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken kan de tegenstrijdige verklaringen hieromtrent niet verklaren.

- 8.4. Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af: voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart hij dat personen van de stam "X" in 2003, na de val van het regime, terugkeerden naar Kirkuk en dat zijn familie na deze terugkeer 5 à 6 maal het bezoek kregen van verschillende stamleden, nadat ze voordien één dreigbrief hadden ontvangen. Omdat ze zich stilaan bedreigd voelden, zijn ze vervolgens verhuisd naar X, vijf dagen voor de moord op zijn moeder (administratief dossier, stuk 9, p.12). Voor het Commissariaat-generaal verklaart hij, in strijd met het voorgaande, dat ze vluchtten uit voorzorg, dat er niets gebeurde tussen de val van het regime en de aanslag op zijn moeder, dat ze vijf dagen voor de aanval bij hun thuis kwamen, dat ze op één van die vijf dagen een dreigbrief kregen, dat deze brief in X kwam, dat dit de eerste maal was dat er problemen waren en dat de stamleden 3 keer kwamen (administratief dossier, stuk 3, p. 21-22). Verzoekers verklaringen zijn tegenstrijdig en worden niet plausibel weerlegd in het verzoekschrift; derhalve zijn deze verklaringen niet geloofwaardig.

- 9.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:
"U heeft ook tegenstrijdige verklaringen afgelegd over jullie verblijfplaats in X. Ten gronde verklaart u dat het huis waarin jullie verbleven eigendom was van een zekere X, wiens volledige naam u niet kent. De enigen die in het huis woonden waren X en zijn echtgenote (CG p.23). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u echter dat het huis eigendom was van een zekere X (DVZ p. 12)."
- 9.2. Aangaande de tegenstrijdigheid met betrekking tot de eigenaar van het huis, argumenteert verzoeker dat deze te wijten is aan vertaalproblemen bij de tolk of bij de onwil van het Commissariaat om het verhaal te horen zoals het werd verteld. X was de huurder, die hen toeliet om bij hem te verblijven en Ahmad was de eigenaar.
- 9.3. Verweerder stelt dat uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker beweerde dat X de eigenaar van het huis was en het huis samen met zijn echtgenote bewoonde. Dat het huis zou zijn gehuurd door X is onwaarschijnlijk, aangezien de man in dat geval een huis zou huren en verzoeker de toelating zou geven er te wonen, terwijl de eigenaar zelf het huis bewoonde.
- 9.4. Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af: voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart hij dat ze in X woonden in het huis van een kennis, X (administratief dossier, stuk 9, p.12) en vermeldt hij "X" niet. Voor het Commissariaat-generaal verklaart hij dat ze in het huis woonden samen met X, de eigenaar van het huis, en zijn vrouw en dat er niemand anders woonde (administratief dossier, stuk 3, p.23) waarbij verzoeker geen melding maakt van "X". Gelet op het feit dat deze woning het beweerde toevluchtsoord was omwille van de beweerde bedreigingen kan van verzoeker verwacht worden dat hij hieromtrent eenduidige verklaringen aflegt. De verklaring in het verzoekschrift, namelijk dat dat "X" de huurder van de woning was en hen toeliet om bij hem te verblijven terwijl "X" de eigenaar was, vindt evenmin steun in het dossier aangezien blijkt dat verzoeker verklaart *"Vorig interview zei je dat het huis van X was? Nee, dat heb ik niet gezegd. Ik woonde er"* (administratief dossier, stuk 3, p. 24) hetgeen impliceert dat verzoeker "X" geen rol toedichtte omtrent de woning. Verzoekers bewering dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan vertaalproblemen bij de tolk kan, omwille van hetgeen uiteengezet werd onder punt 7.4, niet worden aanvaard. De motivering van de bestreden beslissing is terecht en wordt door de Raad overgenomen.

- 10.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:

“Het is ook bevreemdend dat u ten gronde verklaart dat de executie van het lid van de stam in 1994 plaats had. U zou dit weten omdat uw vader het u had verteld. Wanneer u wordt gevraagd of u zeker bent, zegt u dat het ook 1993 kan zijn geweest (CG p.17). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u echter dat het in 1992 was (DVZ p.12). Aangezien u het zou weten omdat uw vader het u had verteld, kan toch worden verwacht dat u weet wat uw vader heeft gezegd en daar consistente verklaringen over aflegt. Bij confrontatie is het enige wat u opwerpt dat uw vader had gezegd dat het één van die jaren was, maar dat hij 1994 vaker zou hebben aangehaald dat de andere jaren. Dit is weinig geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vluchtrelaas. Tot slot dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs kan voorleggen aan de hand waarvan uw relaas of uw identiteit kan worden gestaafd.”

- 11.2. Verzoeker stelt dat hij niet zeker weet wanneer de executie was, zoals hij tijdens elk interview gezegd heeft. Hij was niet bij de executie aanwezig en was toen amper dertien jaar en het kon hem niet schelen op welke datum de executie plaatsvond, zodat hij dit toen allemaal niet kon plaatsen en het belang ervan niet kon inzien. Zijn vader heeft hem dit achteraf verteld en heeft slechts één maal over de executie gesproken, namelijk toen ze moesten vluchten naar X.
Ter zitting legt verzoeker zijn identiteitsbewijs neer en verklaart hij dat hij dit reeds vier maanden in zijn bezit heeft.
- 11.3. Verweerder ziet niet in hoe verzoekers leeftijd op het ogenblik van de executie zijn onwetendheid over het jaar waarin deze plaats vond zou kunnen verklaren. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift immers zelf dat hij het pas vernam op het ogenblik dat ze dienden te vluchten naar X. Verzoeker was toen geen 13 maar, afhankelijk van verzoekers versie over het moment waarop hij onderdook, 24 of 26 jaar. Bovendien is het weinig aannemelijk dat hij de zaken die hij in verband met de oorzaak van zijn problemen te horen kreeg, mede gelet op de beperkte informatie die hij daarover kreeg van zijn vader, zo snel zou vergeten.
Verweerder stelt ter zitting met betrekking tot het identiteitsbewijs dat verzoeker ter zitting voorlegt dat hij niet aantoont waarom hij zijn identiteitsbewijs niet eerder in de procedure kon neerleggen en vraagt om het stuk uit de debatten te weren, of, indien het wel in aanmerking zou worden genomen, dat het Commissariaat-generaal de mogelijkheid zou hebben om het te onderzoeken op de authenticiteit.
- 11.4. Verzoekers weerlegging dat de tegenstrijdigheid omtrent het jaar van de executie te wijten is aan verzoekers leeftijd ten tijde van de executie kan niet worden aanvaard, aangezien uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker weet kreeg van de executie bij zijn vlucht naar Chiman en dat dit de enige maal was dat hij zijn vader over de beweerde executie sprak.
Het is bovendien niet geloofwaardig dat verzoeker onwetend is over de naam van de persoon die werd geëxecuteerd, mede in acht genomen dat de beweerde executie de oorzaak was van verzoekers beweerde vlucht uit X en de moord op zijn moeder, aangezien verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken de moeder van de geëxecuteerde identificeerde als “X” (administratief dossier, stuk 9, p. 12) en op het Commissariaat-generaal de moordenaar van zijn moeder identificeerde als “X” (administratief dossier, stuk 3, p. 16) waarbij hij stelt dat deze persoon de broer is van de geëxecuteerde (administratief dossier, stuk 3, p. 20). Aangezien verzoeker zowel de moeder als de broer van de geëxecuteerde kan benoemen is het ongeloofwaardig dat hij de geëxecuteerde persoon niet kan identificeren.
Verzoekers ter zitting voorgelegde identiteitskaart, waarvan hij verklaart deze reeds vier maanden in zijn bezit te hebben en die hij aldus bij zijn verzoekschrift tot voortzetting had kunnen voegen, is niet dienend voor de beoordeling van de feiten die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet aangenomen worden dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A, (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

- 13.1. Verzoeker vraagt de Raad om na te gaan of er in zijn geval toepassing kan worden gemaakt van het subsidiair beschermingsstatuut. Hij is altijd een Koerd gebleven, maar kan wegens de activiteiten van zijn vader niet terugkeren naar Noord-Irak. Hij zou er vervolgd worden 'als de zoon van' en is er constant overgeleverd aan mensen die op gerechtigheid en wraak azen voor de executie van het lid van de Jabari-stam. In de actuele situatie kan de regering volgens hem op geen enkele manier zijn veiligheid waarborgen. Uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij voldoende redenen heeft om minstens te vermoeden dat zijn leven en/of vrijheid in gevaar is in Irak, zeker gelet op de huidige politieke instabiliteit in het land. Volgens verzoeker zijn er getuigenissen en aanwijzingen genoeg die aantonen op welke manier Irak en de Iraakse Koerden omgaan met voormalige Sadam-getrouwen.
- 13.2. Verweerder wijst op de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak, die ook blijkt uit het door verweerder bij de verweernota gevoegde CEDOCA-antwoorddocument van 26 januari 2007 dat antwoord op de volgende vraag: *"Wat is de actuele situatie in Irak gezien in het kader van art. 48/4 §2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet?"*
Verweerder wijst er in dit kader op dat het van belang is te beoordelen welke activiteiten verzoeker in het verleden heeft gehad, of hij voldoende geloofwaardig is en of hij al dan niet als burger beschouwd kan worden conform de definitie van subsidiaire bescherming.
- 13.3. Verzoeker is een Koerd en beweert afkomstig te zijn uit X. Uit de analyse van het dossier zijn geen elementen af te leiden die in een andere richting doen besluiten. Verweerder betwist in de nota van 26 februari 2007 deze afkomst niet en voegt bij de nota een document van X (referentie IRQ X van 26 januari 2007) omtrent de *"actuele situatie in Irak in het kader van art. 48/4 §2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet"*.
De wetgever heeft de begrippen *"internationaal of binnenlands gewapend conflict"* noch in de wettekst, noch in de voorbereidende werken gedefinieerd. In dat geval kan worden gesteund op de definitie van een intern gewapend conflict zoals omschreven in artikel 1 van het tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949, geratificeerd door de wet van 16 april 1986 (R.v.St.,X, nr. 165.476, 1 december 2006).
Luidens artikel 1 van het tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949 zijn interne conflicten *"alle gewapende conflicten, waarop artikel 1 van het Aanvullende Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de bescherming van slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I) niet van toepassing is, en die plaatsvinden op het grondgebied van een Hoge Verdragsluitende Partij tussen de strijdkrachten van die Partij en dissidente strijdkrachten of andere georganiseerde gewapende groepen die, staande onder een verantwoordelijk bevel, het grondgebied van die Partij gedeeltelijk onder controle hebben op een zodanige wijze dat zij in staat zijn aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren en de bepalingen van dit Protocol toe te passen."*
De uitsplitsing van deze definitie levert de volgende vereisten op:
- de betrokken partijen zijn de strijdkrachten van de staat in kwestie en dissidente strijdkrachten of andere georganiseerde gewapende groepen;
- de betrokken partijen staan onder verantwoordelijk bevel en hebben controle over een gedeelte van het grondgebied, ongeacht de omvang van dit gedeelte;

- de militaire operaties zijn aanhoudend en samenhangend;
- beide partijen zijn in staat het protocol te implementeren.

Uit publieke bronnen blijkt dat Irak, met uitzondering van de Koerdische provincies Dohuk, Erbil en Suleymania momenteel in een situatie van absolute chaos verkeert. Aan de ene kant voeren verschillende groeperingen (zowel soennitische als sjiitische milities en Al-Qaeda) een strijd om de macht teneinde de toekomstige structuur en identiteit van Irak te bepalen. Aan de andere kant trachten de nationale veiligheidstroepen (ISF: *Iraqi Security Forces*) en de coalitietroepen (MNF: *Multi National Forces*) de opstandelingen uit te schakelen (CRS Report for Congress, *Iraq: Post-Saddam Governance and Security*, 6 december 2006 [<http://www.fas.org/>]).

Een aanslag op de al-Askari moskee, een sjiitisch heiligdom in Samarra, op 22 februari 2006 bracht een golf van sektarisch geweld teweeg. Terroristische groeperingen plannen dagelijks autobommen en (zelfmoord)aanslagen op strategische, drukke plaatsen zoals markten. Ontvoeringen, schietpartijen en moorden van burgers met een welbepaald profiel maken de regel uit. Dit alles leidt tot een hoog dodental en talloze burgerslachtoffers (ICRC, *Iraq: civilians continue to pay the highest price in the conflict*, 30 november 2006 [<http://www.icrc.org/>]).

Uit deze ononderbroken en georkestreerde militaire operaties op het terrein blijkt duidelijk dat de dissidente troepen een onmiskenbare hiërarchische structuur en organisatie vertonen en een duidelijk leiderschap hebben (zoals Moqtada Al-Sadr aan het hoofd van de sjiitische milities, Abu Ayyub al-Masri ter vervanging van de overleden Abu Musab Al-Zarqawi aan het hoofd van Al-Qaeda), met een strak omlinjende ideologie (IAS Research Analysis: *Is Iraq in the grip of an "internal armed conflict" within the meaning of Article 15 of the Refugee Qualification Directive?* [<http://www.iasuk.org/>]). Deze rebellen controleren ook telkens stadsgedeelten in verschillende grote steden (UNAMI, *Human Rights Report 1september - 31 oktober 2006* [<http://www.uniraq.org/>]). Zij zijn geïnfiltreerd in verschillende politieke structuren (US Senate Armed Services Committee, *The Current Situation in Iraq: Testimony of Lieutenant General Michael D. Maples* [<http://www.armed-services.senate.gov/>]) hetgeen impliceert dat zij in staat zouden zijn, indien zij dat wensen, om het Protocol toe te passen.

De vereisten zijn vervuld om de situatie in Irak als een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c, wet van 15 december 1980 te kwalificeren. (IAS Research Analysis, *Is Iraq in the grip of an "internal armed conflict" within the meaning of Article 15 of the Refugee Qualification Directive?* [<http://www.iasuk.org/>])

De hiervoor beschreven algemene situatie, bevestigd in het door verweerder bijgebrachte CEDOCA-antwoorddocument van 26 januari 2007, is bedreigend voor de bevolking van bepaalde regio's in Irak en is aldus voldoende om te kunnen besluiten tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (R.v.St., X, nr. 165.470, 1 december 2006).

De situatie in X, volgens het aan de nota toegevoegde CEDOCA-antwoorddocument, is vergelijkbaar met deze in Bagdad. Sinds de laatste maanden van 2006 werd men er vooral geconfronteerd met het etno-sektarische geweld dat zich vanuit Bagdad aan het verspreiden is over Irak. In de provincie X komt het geweld niet alleen voort uit spanningen tussen de sjiitische en soennitische bevolking, maar ook uit de machtsstrijd tussen Koerden, Turkmenen en Arabieren. Het aantal bomaanslagen in X is sinds vorig jaar verdrievoudigd, en het aantal politieke moorden is gestegen.

In het dossier bevinden zich geen elementen die er op duiden dat verzoeker familiale, gemeenschaps- of politieke banden heeft met Noord-Irak. De subsidiaire

beschermingsstatus kan hem aldus overeenkomstig artikel 48/4, §2,c, worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 juni 2007 door:

dhr. W. MULS, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

W. MULS.